

ת"פ 15965/12/21 - מדינת ישראל נגד אלעד דוידוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 21-12-15965 מדינת ישראל נ' דוידוב(עוצר)

בפני:	כבוד השופט סארן ג'יוסי
בעניין:	המואשימה
מדינת ישראל	
בנסיבות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)	
נגד	
הנאשם	
אלעד דוידוב	
עו"ז ב"כ עזה"ד א. ספיה-קנדלאפט	

ஜור-דין

1. הנאשם, יליד 19.06.1990, הורשע ביום 14.09.2022 בעבירות שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנסיבות הדריכות לעניין

2. בצהרי-היום, בתאריך 29.09.2021, ניגש הנאשם אל אשנב סניף הדואר בקיסריה, דרש מן המטלוננטה לחת לוט כסף, ולאחר מכן שנותנה לו המטלוננטה 4,000 ל"נ, עזב הנאשם את סניף הדואר עם הסכום האמור. הנאשם טען, כי מדובר בಗנבה בעודו מואשימה סבירה, כי מדובר בשוד, ולפיכך הגישה נגד הנאשם, ביום 08.12.2021, כתב-אישור, אשר מייחס לו עבירות שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין.

כתב-האישור

3. עובר לאירוע המתואר בכתב-האישור, ובמועד שאינו ידוע למואשימה במידוק, החליט הנאשם לבצע שוד. לצורך כך, ה策יע הלה במלל שחזור בעל ראש אדום, אשר נחזה להיות גז פלפל (להלן: "המלל").

ביום 29.09.2021, סמוך לשעה 11:55, נכנס הנאשם למונית מסווג רנו ל.ג. 81-785-26, אשר הייתה בשימושו של מר יקב שלג מטעם חברת הטיסעות "שושנה הטיסות" (להלן: "המוניית"), בשדרות הנשיא, אור-עקיבא, וביקש להסיעו לסניף הדואר בקיסריה.

בשעה 12:00 לערך, הגיע הנאשם לסתיף הדואר, ברחוב רוטשילד, במרכז המסחרי בקיסריה (להלן: "**סתיף הדואר**") כשהוא לבוש בחולצה לבנה בעלת שרוכים ארוכים של חברת "רופל", מכנס כהה, כובע מצחיה כהה, נעלים כהות (להלן: "**הביגוד**"), ועטפה "מסכת קורונה" ורודה. הנאשם מתישב על הספסל בכניסה לסתיף הדואר.

בתוך סניף הדואר, עבדה איתה עת מנהלת הסניף נופר אלימלך (להלן: "**נופר**" או "**המתלוננת**"). משחbihינה נופר בנאשם, קראה לו לגשת אל אשנב קבלת הקהל, והנאשם ניגש אל האשנב, הכנס את ידו הימנית מתחת לצוכית הדלפק, אחז במקל ואמר לנופר **"את הכסף"**. זאת עשה הנאשם, תוך שהוא מאיים על נופר לבצע בה מעשה אליםות באמצעות המקל ובכוונה ליטול מסניף הדואר כספים ולשלול אותו שילילת קבוע מבעליהם, ללא הסכמה.

בתגובה, ובפחדה מן הנאשם, החלה נופר להוציא שטרות מן המגירה שלימינה בסך כולל של 4,000 ₪ ומסרה אותם לנאשם. בשלב זה, אמר הנאשם לנופר: "**מהר, מהר, עוד, עוד**". בתגובה לכך, אספה נופר את מטבעות הכסף שהיו בມגירה באמצעות ידה, אך בטרם הפסיקה לתת אותם לנאשם, הוא נמלט מן המקום בריצה אל עבר המונית.

לפיך, התבקש להרשיע את הנאשם בעבירות שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין.

עיקרי הכרעת-הדין

4. במסגרת הכרעת-הדין המרשיעה קבעתי, כי שתי שאלות מרכזיות דורשות הכרעה, וזאת בשים-לב לעובדה, שבעניינו, הודה הנאשם בתשובתו לכתב-האישום, בחלק לא מבוטל מן העובדות המופיעות בו: הנאשם הודה שהוא בתאריך 29.09.2021, בשעה 12:00 בסניף הדואר במרכז המסחרי בקיסריה. בנוסף לאמר, אישר הנאשם, כי אמר למTELוננת **"את הכסף"**. מלבד מילים אלו, כך טען הנאשם, לא אמר דבר, והנאשם אף לא הודה, כי החזיק בכל שchor בעל ראש אדום, אשר נזהה להיות מכל גז פלפל.

האחת, האם הצלילה המאשימה להוכיח מעלה לכל ספק סביר את עובדות כתב-האישום?

השנייה, האם העובדות אותן הצלילה המאשימה להוכיח במידת ההוכחה הנדרשת או לחלוFin אם המעשים בהם הודה הנאשם, מובילים ל吐וצאה לפיה יש להרשיע את הנאשם בעבירות שוד, כתענת המאשימה או שמא בעניינו מדובר בעבירה של גנבה " בלבד", כתענת הנאשם?

5. באשר לסוגיה הראשונה קיבלתי את גרסת המתלוננת לעניין המכל, וקבעתי כקביעה עובדתית, כי המאשימה הצלילה להוכיח מעלה לכל ספק סביר, שהנאשם אחז בכל שchor בעל ראש אדום, אשר נזהה להיות מכל גז פלפל, וזאת, בין היתר, הוайл וגרסת המתלוננת עלתה בקנה אחד עם סרטון האירוע, שם נצפה הנאשם (בשעה 12:01:50 לערך) קם, כאשר זרועותו מכוסות עד לכף ידו על-ידי שרוליל הארוכים של החולצה הלבנה אותה לבש, וניגש לאשנב עם יד ימין מושטת קדימה בצורה חשודה, ומcpf היד

המוסתרת תחת השרוול מבצע דבר-מה שחור. בנוסף ניתן לראות, כי הנאשם מכניס את היד לשנייה לתוך האשנב, כפי שעולה גם מדברי המתלוננת.

בנוספ הדגשתי, כי הגם שהזווית, ממנה צולם סרטון האבטחה של סניף הדואר, אינה למיומה של המתלוננת מול הנאשם, ברי, כי צפיה בו מחזקת באופן משמעותי את גרסת המתלוננת, וזאת יותר-שאת שעה שהנ禀ה נמנע מליתן את גרסתו בבית המשפט, וכי הימנוותו של הנאשם מלහיד, ומבל' שעדותו בעניין זה נשמעה, מחזקת את גרסת המתלוננת, וזאת אף בשים-לב לך שעלה אף שברור מן הסרטון, כי הנאשם אחץ בכף ידו חוץ שחור, לא ניסה הוא - ولو בדוחק - ליתן גרסה חלופית לעניין זה, והסתפק בהכחשה גורפת של סוגיה זו.

עוד קבעתי בהכרעת-הדין, בעניין המחלוקת העובדתית הנוספת שהתגלעה בין הצדדים הייתה בדבר האישום לפיו בלבד אמרתו של הנאשם "את הכסף", הוא הוסיף ואמר למATALוננת: "מהר, מהר, מהר" ו- "עוד, עוד, עוד", כי יש לקבל את גרסת המתלוננת במלואה, ולפיכך קבעתי, כי המשימה הצלילה להוכיח מעל לכל ספק סביר את כלל עובדות כתב-האישום.

6. באשר למחדלי החקירה הנטענים, לרבות בעניין "תרגיל החקירה" שנעשה לנ禀ה, במסגרת נערך תשואל מוקלט עם הנאשם מחוץ לחדרי החקירה, נקבע, כי אין באלה כדי לשנות מן התוצאה אליה הגיעו, בין היתר הויאל וגם אם היו כאלה, אין מדובר במחדלים מהותיים היורדים לשורשו של עניין, והגנתו של הנאשם בעניינו לא קופча בעיטים של אלו באופן שיש בהם כדי להביא לזכויו.

7. באשר למחלוקת המשפטית שהתגלעה בין הצדדים בדבר השאלה אם עובדות כתב-האישום מבוססות הרשעה בעבירות השוד, או שמא, כטענת הנאשם, יש להרשיעו בעבירות גנבה " בלבד", קבעתי, כי הגם שכלל יש לבחון את האיים דרך משקפיים אובייקטיבים, ולבחון בד בבד את תוכן הדברים, את הנסיבות בהן נאמרו הדברים, והאם היה בהם כדי להטיל אימה על אדם מן היישוב.

בעניינו, כך קבעתי, התקיימו כלל יסודות עבירות השוד עת גנב הנאשם את הסך של 4,000 ל"נ, ועל כך אין מחלוקת בין הצדדים, "... ובשעת מעשה מבצע או מאים לבצע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגנבו או לעכבו אצל או כדי למנוע התנגדות לגניבת הדבר או להתגבר عليه" - ובשים-לב לקביעתי, לפיה להלה החזיק בכל שchor עם ראש אדום, אשר נחזה להיות מכל גז פלפל, ושעה שמשמעות עדותה של המתלוננת, קראת הדעתהה במשפטה לצד צפיה הסרטון האבטחה של האירוע מושא כתב-האישום, אינם מותרים כל מקום לספק, באשר לקיומו של איום הן בהתנהלותו של הנאשם והן בדבריו, עובדה, אשר מובילה לתוצאה לפיה יש להרשיעו בעבירות השוד, כטענת המאשימה ולא בעבירת הגנבה, כטענת הנאשם.

8. על יסוד כל האמור, הרשעתו את הנאשם בעבירות השוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

טיועוני הצדדים לעונש

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

.9. ביום 21.09.2022, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

10. באת-כוח המאשימה הגישה תדפיס מרשם פלילי של הנאשם, כתב-האישום וגזר-הדין שניינו בעניינו של הנאשם בתיק האחר, וכן טיעונים בכתב לעונש, וטענה, כי בעניינו של הנאשם הרשותות קודמות רבות, אשר בגין חלkan אף ריצה הלה מאסרים בפועל, וכי לנאים קיימ מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים.

צין, כי הנאשם עצור מיום 18.11.2021, ובאת-כוח המאשימה הפנטה לעדויות שנשמעו בפני בית המשפט לעניין האופן בו השפיע האירוע נפשית ופיזית על הנפגעות. על מתחם הענישה ההולם, כך נטען, להיקבע בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 48 חודשים, וכי יש ליתן את הדעת לכך שמדובר באירוע חמור, לנזקים שנגרמו לנפגעות, לסכום שנגנבו, ולכך שהאירוע בוצע עם חוץ מאים.

נוכח האמור, כך נטען, יש לגזר את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, להוראות על ריצוי המאסר המותנה באופן מצטבר, וכן להשית על הנאשם מאסר מותנה נוספת נסוף ופיזי לנפגעות.

כאמור כבר לעיל, הגישה המאשימה טיעונים לעונש גם בכתב, במסגרת חזרה על הטיעונים שנשמעו בעל-פה, והדגישה, כי עבירות הרכוש ובכללן עבירות השוד הפכו לתופעה נפוצה, מדאגה ומסוכנת, אשר גורמת לפגיעה קשה בפרטיותו של הקורבן, בכבודו וברכשו, וכן בתוחשת חוסר בטחון שלו ושל הציבור כולו.

לפיכך, כך נטען, ובשים-לב, בין היתר, לקלות הייחוסית בה ניתנת העבירה ביצוע, "יחס החוקן חומרה רבה לעבירה זו, וקבע לצידה 14 שנות מאסר. גם פסיקת בית המשפט העליון, כך נטען, מייחסת חומרה יתרה לעבירה זו.

בעניינו של הנאשם, וכפי שעולה מעובדות כתב-האישום כך נטען, הנאשם תכנן את ביצוע העבירה, חלקו בביצוע העבירה הוא מוחלט, הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם מביצועה הוא משמעותי, כפי שאף עולה מעדויותיהן של המתלוונת והלקחה שנכחה בזמן ביצוע העבירה בסניף הדואר בו בוצעה העבירה.

המאשימה הפנטה למספר גזר-דין רלבנטיים, לטעמה, בין היתר ל-ע"פ 1326/14 **מערד מחרג'נה נ' מדינת ישראל** (02.06.2014), הורשע המערער בעבירה של שוד, עת הגיע לסניף דואר ובידו אקדח-דמיה, אימס על פקיד הבנק, ודרש כסף. המערער היה כבן 20 בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי, ובית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה שניע בין 18 חודשים מאסר בפועל לבין 42 חודשים, והשית על המערער 24 חודשים מאסר בפועל - בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על-ידו.

ב-ע"פ 7537/16 **ארז מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.01.2017) (להלן: "ענין מזרחי"), הורשע המערער בשוד בנק, ובית המשפט המחויז קבע, כי מתחם הענישה ההולם נع בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 42 חודשים, והshit על המערער 24 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהגיש המערער נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ב-ע"פ 7516/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (01.08.2013), הורשע קטן כבן 18 בעבירה של שוד סניף בנק הדואר באמצעות אקדח-דמה, ובית המשפט השית עליו עונש של 36 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון, נדחה.

ב-ע"פ 1702/16 **מדינת ישראל נ' אדי שושני** (17.05.2016), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת עונשו של הנאשם שנגזרו עליו 24 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של ניסיון שוד באמצעות פתק, והshitת על הנאשם 36 חודשים מאסר בפועל.

באשר לנسبות שאין קשרות לביצוע העבירה, נטען, כי הנאשם הבין את השלכות מעשייו, וכי אין מקום לסתות מתחם הענישה בעניינו של הלה.

וככן האמור, כך נטען, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 48 חודשים, ולקבוע, כי נוכח חומרת העבירה, השתלשלות האירוע, עברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל עבירות דומות, עונשו של הנאשם יהיה ברף העליון של מתחם הענישה. עוד ובנוסף טענה המאשימה, כי יש להפעיל את עונש המאסר המותנה בעניינו של הנאשם במקרה של עונש שיטול עלייו, כמו גם להטיל עליו קנס ופיצוי כספי לנפגעות העבירה.

11. מנגד טענה בא-כוחו של הנאשם, כי יש לזכוף לזכותו של הנאשם את העובדה, כי הודה במרבית עובדות כתוב-האישום בהזדמנות הראשונה, וכי ההתמקדות הייתה רק סיבוב הסוגיה המשפטית.

עוד נטען, כי מתחם הענישה שהוגג על-ידי המאשימה אינם מתאים לנسبות המקירה שבפניו, בין היתר, הויל ומדובר היה באירוע גבולי. על אף שנקבע בהכרעת-הדין, כך נטען, כי מתקיים היסוד העובדתי שבעבירות השוד נוכח התנהגוות המאיימת של הנאשם, האמין בית המשפט למතלוונת, אשר העידה שהנתגלה לא הציג את החפש, לא נפנף בו, ולא איים באמצעותו.

בעניינו, כך נטען, אין מדובר בתכון מוקדם, אלא באירוע ספונטני, עת נכנס הנאשם לסניף בנק הדואר, ביקש את הכספי בשקט וקיבל אותו. האיום, כך לטענת בא-כוחו של הנאשם, היה ברף הנמוך שעה שלא נגרם כל נזק מבחינה פיזית, הנאשם לא השתמש בנשק, לא הציג את הנשק בפני המתלוונת. יש לזכור, כך נטען, כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד, הנבדלים זה מזה בנסיבותם, במדדן חומרתם בערבים החברתיים, וכי מדיניות הענישה הנוגגת לocketה בחשבון את נסיבותו הkonkretiyot של מעשה השוד וחומרתו, וקובעת, כי יש לבחון כל מעשה שוד לגופו. בעניין זה הפניה בא-כוחו הנאשם ל- ע"פ 772/13 **אברהים יחיא נ' מדינת ישראל** (29.06.2014).

לטענת בא-כוחו הנאשם, על מתחם הענישה ההולם להיקבע בין מספר חודשים מאסר בפועל שירותו בדרך של עבודה שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל שירותו מאחורי סורג ובריח.

הפסיקות אליה הפניה המאשימה, כך נטען, אין רלבנטיות לעניינו שעה שהנתגאים שם ביצעו את מעשי

השוד באמצעות אקץ' וbate-chachamot הנאשם הפנתה ל-ע"פ 936/14 **אמביגר אבראה נ' מדינת ישראל** (להלן: "ענין אבראה"), שם היה מדובר במקרה חמור יותר, והואלו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, וכן ל-ע"פ 69971-03-19 (כך על-פי הפרוטוקול מיום 21.09.2022), שם ביצע הנאשם את העבירה באמצעות גז מדמיע, והואלו עליו מאסר בן שנה.

עוד ובנוסף נתן, כי על בית המשפט להסתפק בימי מעצרו של הנאשם הויל והנאשם מעוניין לעלות על דרכו הישר ולדבוק בה, ובשים-לב לכך שהנאשם גrown ואב לשני ילדים קטנים.

12. הנאשם, אף הוא אמר את דברו: "**אני רוצה להגיד שאני מצטער ואני לא מקל ראש בחומרת העבירה. באמת שהכוונה שלי לא הייתה לבצע שוד, זה קרה ככה בנסיבות דעת, אני בחיים לא קיבלתי הזדמנות מבית משפט. אני מבקש באמת בפעם הזאת אם אפשר לתת לי את הצל'אנס הזה ולתת לי קנס בצורה. אני מתנצל שוב פעם ותודה. אבקש שהקראת גזר הדין תיעשה בנסיבותיו ויעוד חזותי.**"

דין והכרעה

13. בית המשפט העליון שב והציג בפסקה עקבית ורבת-שנים את החומרה בה יש להתייחס לעבירה השוד, ועל הצורך לנוהג ביד קשה במעשה.

יפים לעניינו דבירה של כב' השופטת ע. ארבל ב-ע"פ 4177/06 **מדינת ישראל נ' ابو הידי** (21.06.2006) (להלן: "ענין ابو הידי"), פסקה 5:

"**העבירה בה הורשע המשיב חמורה היא גם בנסיבות בהן לא נעשה שימוש בנשק. היא מבטאת אי קבלה של תפיסות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנוהג בגופו של אדם ובזכותו על רכשו. היא מבטאת תפיסה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכטיב את ההתנהלות וגורם לכך שהציבור מתנהל בתחשוה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתפרש עליו גם בהלכו לתוכו ברחווב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רוחם קל. אולם אזרחים תמים זכאים ללקוח ברחווב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עניינו אלא את עניינו שלו. בଘירת הדין בעבירה מסווג זה ראיוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכוון לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש ממשמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים.**"

14. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם הם רבים: כבוד-האדם, שלמות הגוף, תחושת הביטחון האישי, הסדר החברתי ושלום הציבור, וכן הרकוש והקניין.

אדג'יש, כי ביצוע עבירות שוד כדוגמת זו שבעניינו, אינה פוגעת בקורבן העבירה הספרטני בלבד, כי אם גם

בציבור כולם, ובהחותה הביטחון שלהם.

אפונה לדבריה של כב' השופט ד. ברק ארז ב-ע"פ 6862/13 **ח' אשי נ' מדינת ישראל** (07.07.2014), פסקה 9:

"כאמור, המערער הורשע בעבירות שוד, הנחשבת לעבירה חמורה, לנוכח העובדה שהיא משלבת בין פגיעה בKENNIN ובעוגן, אף כאשר האלים הבלתי נלוית לה היא מינורית יחסית (ראו: ע"פ 5541/11 **АЗולאי נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] פסקאות 25 ו-41 (13.12.2012)). תליית השרשת מצואו של המתלונן, כפי שציינה באת-כוחה המדינה, הייתה כרוכה גם במידת של חדרה למרחב האישי האנטיימי שלו. באופן כללי יותר, עבירות של שוד על דרך תקיפה ברוחב פוגעות לא רק בדורבן, אלא בתחות הביטחון האזרחיות הכלליות. אחת הנסיבות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא יכולת לה坦הלה בביטחון ולא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוסרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נכשל המערער בעבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות מחמירות יותר (עובדת שמתבטאת כמובן בנסיבות הענישה ביחס אליהם)".

וכן לדבריו של כב' השופט נ. סולברג ב-ע"פ 322/13 **משה מזרחי נ' מדינת ישראל** (10.11.2013), פסקה 6:

"....מן הרاءו לזכור ולהזכיר את חומרת עבירת השוד, את פגיעתה הרעה בKENNIN של אחרים, בביטחוןם, בשלוםם ובבריאות נפשם. העונש שנגזר על המערער הוא קשה, אך אין סוטה מרף הענישה המקובל (ראו למשל: ע"פ 5370/11 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (28.11.2011)), והוא מחייב הממציאות על רקע נסיבות ביצוע השוד ועברו הפלילי של המערער. רחמנות יתרה על השודד, כמוות כהतאזרות אל קורבונו; זה שבכוח זהה שבפועל".

15. כעולה מעובדות כתב-האישום, עבירת השוד בוצעה כאשר המתלונת בעניינו, עבدهה לפרנסתה בסניף בנק הדואר נתנה שירות לציבור, ואין צורך להזכיר מילימ על ההשלכות האפשריות של מעשה זה על חייה.

יפים לעניינו דבריו של המשנה לנשיאה (בדימוס), השופט ס. ג'ובראן בעניין מזרחי, פסקה 9:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד - אף במקרים בהם זו נעשית ללא אלימות פיזית ומבלוי שהנאים אוחז בפועל בנשק חם או קר - וקבע כי יש בה לפגוע בביטחון האישי של קורבן העבירה, כמו גם בסדר הציבורי ובחותה הביטחון של הציבור כולם (ראו למשל: ע"פ 2420/15 **אבטלון נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报]

עמוד 7

פסקה 17-15 (29.11.2015); ע"פ 8465 כרכ' נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 9 (24.8.2015)). בעניינו, במטרה להשיג כסף קל, המערער נכנס לסניף בנק, כשהוא מצוי במצבם שהוא סבר שישו את זהותו, והוא על הפקידה שעבדה בסניף באותו העת, בטענה כי הוא נושא נשך, והוא לה למלא את השקית שבאה אחז בכספי. ברי כי מעשים אלה הינם חמורים, וכי שהוטעם על ידי בית המשפט המחויזי, הם טוענים בחובם פוטנציאלי פגיעה רב בערכיהם המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ותחוותם ביחסם של אלה העושים את מלאכתם ונונטים שירות לציבור. זאת ועוד, הרי שפוטנציאלי הפגיעה בעניינו אף מתרחב לערכים המוגנים של זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה. משכך, ואף שהעבירה שביצעה המערער אינה ברף חומרה גבוהה מבין עבירות השוד, מעשי מחיעבים ענישה הולמת, שהיא בה כדי לשדר מסר עוני שייתיע את העבראים הפוטנציאליים מפני ביצוען, ושיהה בה כדי לבטא את שאת نفسه של הציבור מעבירות מעין אלו. זאת, בפרט נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסווג זה, אשר הפקה לנפוצות במחוזותינו בשנים האחרונות (ראו: ע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני, [פורסם ב公报] פסקה 10 (17.5.2016); ע"פ 1326/14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 2 (2.6.2014); ע"פ 3470/11 בזגלו נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 4 (28.11.2011)).

ודוק, על-פי עובדות כתוב-האישום המתוקן, עobar לאירוע המתואר בכתב-האישום, החליט הנאשם לבצע שוד. לצורך כך, הציגו לכך הלה מכל שchor בבעל ראש אדום, אשר נחזה להיות גז פלפל.

ביום 29.09.2021, סמוך לשעה 11:55, נכנס הנאשם למונית וביקש להסייע לסניף הדואר בקייסריה. בשעה 00:12:00 לערך, הגיע הנאשם לסניף הדואר, כשהוא לבוש חולצה לבנה בעלת שרוכים ארוכים של חברת "ריפלי", מכנס כהה, כובע מצחיה כהה, נעלים כהות, ועוטה "מסכת קורונה" ורודה, והתישב על הספסל בכניסה לסניף הדואר.

בתוך סניף הדואר, עבדה אותה עת המטלוננט, ומשהבחןה בנאשם, קראה לו לגשת אל אשנב קבלת הקהל. הנאשם ניגש אל האשנב, הכנס את ידו הימנית מתחת לזכוכית הדלפק, אחז בכל ואמר למטלוננט **"את הכספי"**. בתגובה, ובפתחה מן הנאשם, החלה המטלוננט להוציא שטרותמן מהגירה שלמיןה בסך כולל של 4,000 ₪ ומסרה אותם לנאשם. בשלב זה, אמר הנאשם למטלוננט: **"מהר, מהר" ו- "עוד, עוד, עוד"**. בתגובה לכך, אספה היא את מטבעות הכספי שהיו בмагירה באמצעות ידה, אך בטרם הספיקה לחת אותם לנאשם, הוא נמלט מן המקום בritchא אל עבר המונית.

עליה בבירור מן האמור לעיל, כי הנאשם היו הזרמוניות למכביר לעצור את המעשה הנפשע בכל רגע נתון, אך עקרה, הוא לא עשה כן, בនוסף, ואומר כבר לעיל, גם אם בבחון התוצאה לא נגרמו למטלוננט נזקים, הרי שעליינו לזכור, כי ראשיתו של מעשה שוד ידוע, אולם פעמים רבות מיד, יוצאים הדברים משליטה, ואז' אחריםם מי ישורנו?

16. מתוך הענישה בעבירות השוד תלוי בנסיבות המוחדשות של כל מקרה ומרקם, ובאי-כוח הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטיות, והגישו לעוני אסופה פסיקה.

עליה בבירור, כי קיימן מוגע רחב ביותר של פסיקה באשר לענישה בעבירות האמורויות. מחד-גיסא, קיימת פסיקה שבה הסתפקו בתיהם המשפט עונשי מאסר בפועל לRICTיו בדרך של עבודות שירות או לחלופין הטילו על הנאים עונשי מאסר לא ארוכים, ומайдך גיסא, קיימת פסיקה, שבה עמדו בתיהם המשפט על-כך שיש להטיל על נאים בעבירות שוד ענישה מוחשית, אשר תכלול תקופת מאסר משמעותית מאחרי סORG וברית.

קראתי את ההחלטה אליה הפנו הצדדים.

מן ההחלטה אליה הפנתה המאשימה עולות נסיבות חמורות מן הנסיבות אשר מתוארכות בכתב-האישום המתוקן בענייננו, לרבות, עבר מכוביד של הנאים, ופגיעה פיזית במתלוננים.

מנגד, עליה מן ההחלטה המצוומצמת אליה הפנתה בא-כוחו של הנאשם עוליה, כי גם שם הנסיבות שונות מאוד שבעניינו של הנאשם שבעניינו, לרבות העובדה, שערכאת הערעור אינה נוטה למצות את חומרת הדיון עם הנאשם.

לצד ההחלטה האמורה, מעין עמוקה בהלכות, עוליה, כי בית המשפט העליון התווה בפסקה עקבית מדיניות ענישה מחמירה בעבירות של שוד.

aphael לדבריו של כב' השופט (בדימוס) א. שם ב-ע"פ 936/14 בעניין אבראה, אליו הפנתה בא-כוח הנאשם, פסקה 16:

".... על רמת הענישה בעבירות כזו אלה, ועל מגמת ההחמרה בענישה לאור התגברות התופעה, ניתן ללמידה מפסקתו של בית משפט זה, בשורה של פסק דין, וביניהם: ע"פ 3683/12 צגוריא נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (20.12.2012); ע"פ 3160/12 קריסטיאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (21.4.2013); וענין CABRI".

בענייננו, מחד-גיסא, השוד מושא כתיב-האישום המתוקן אינם נמנים עם המקרים החמורים ביותר, בשם-לב למידת האלים והאום שהופעלה כלפי המתלוונת ותוכאותיה. מайдך גיסא, אdegish, כי גם שעולה למילוי מוגע לא נגרם נזק פיזי, אין להקל ראש, ولو בדוחק, בנזקים הנפשיים שלולאים להיגרם למאן-זהוא כתוצאה מאירוע כה טראומטי, וכי הנאשם יכול היה לעזור ביצוע העבירה, אולם הוא לא עשה כן.

זאת ועוד, אdegish, כי במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, יש לבדוק לא רק את הנזק שנגרם מביצוע העבירה אלא גם את הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה.

עמוד 9

ולענין זה, אפנה לדבריה של כב' השופטת ע. ארבל, בעניין ابو הידי, בשינויים המתחייבים.

בהתחשב במלול הנسبות שמניתי לעיל הקשורות לביצוע העבירה, חומרת העבירה, והערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה ולאחר שעמדתי על מדיניות הענישה הנוהגה בנسبות דומות, אני קובע כך:

מתחם הענישה הרואי, בעבירה מושא כתב-האישום המתוקן, הוא אסור בפועל לתקופה שנעה בין 48-20 חודשים, זאת לצד עונשים נלוויים.

17. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם או לקולא, בשל **שיעור** שיקום וטיפול של הנאשם, או לחומרה בשל הגנה על שלום הציבור.

בעניינו של הנאשם, אין כל מקום לסתות לקולא ממתחם הענישה, שקבועתי לעיל. מנגד סבורני, כי אף לא מתקיימים התנאים לסתיה לחומרה ממתחם העונש האמור, ולפיכך, קובע אני, כי עונשו של הנאשם יקבע במתחם האמור.

18. בגזרת העונש המתואים לנאם יש להתחשב בנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה, ובעניינו יש להביא בחשבוןCSI קולא את הודהתו של הנאשם מרבית עובדות כתב-האישום, בהזדמנות הראשונה, שעה שהמחלוקה בין הצדדים נסובה בעיקר בסוגיה משפטית, ובכך חסר זמן שיפוטי יקר.

מנגד, יש ליתן את הדעת לכך שעיל אף גדר המחלוקה המוצמצם בין הצדדים, לא חסר הנאשם מן המתלוונת וממן העדים האחרים את הצורך במתן עדות, אשר כאמור כבר לעיל, לא הייתה פשוטה עבורם כלל ועיקר, ולא נתן ליבו להשלכות הנלוות למתן עדות מעין זו עבורם.

בנוסף, יש להתחשבCSI קולא לחומרה בעקרון ההרთעה בעבירות השוד ובצורך ההולך וגובר למגרן, שעה הרוי שעלינו לזכור, כי ראשיתו של מעשה שוד ידוע אולם פעים רבים מיד, יוצאים הדברים מכל שליטה, ואז'י אחריתם מי ישרנו? על הנאשם להבין, כי הוא פועל בדרך חתומות, אשר דומה, כי מובילו אותו בדרך לא מוצאה, ועל מסר זה לעברו גם הלהה.

יש לציין, כי בהתאם לגילון המרשם הפלילי, לנאם הרשות קודמות רבות, לרבות בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין; גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; דרישת איזומים של רכוש, לפי סעיף 404 רשא לחוק העונשין; החזקה/שימוש בסמים לצרכיה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המוסכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973; ניסיון לתקיפה סתם, לפי סעיפים 379 - 25 לחוק העונשין, ועוד.

19. בשקלול הנسبות והנתונים השונים אני קובע, כי העונש הרואי בנسبות הוא 26 חודשים אסור בפועל, בגין ימי המעצר בהם נשא הנאשם עד כה מכוח המעצר עד תום ההליכים אשר הושת עלי, החל מיום 18.11.2021.

20. המאשימה עטרה להפעלת המאסר המותנה, בן 6 חודשים, שנגזר על הנאשם ב-ת"פ 62173-06-20, באופן מצטבר לכל עונש שיטול עליו בגין העבירות מושא כתבי-האישום שבפניו. 16.11.2020.

סעיף 52 (א) לחוק העונשין מורנו כך:

"**הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגין דין שהעונש, כלו או מקצתו, יהיה על תנאי.**"

ובהמשך, סעיף 58 קובע, כי:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הננספת ציווה, מטעמים שיירשו, שתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

לפיך ובנסיבות המקירה שבפניו, סבורני, כי יש להורות על הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר, הויל ולא מצאי טעםם להורות על כך שתwei התקופות כולן או מקצתן תהינה חופפות.

.21. אני דוחה את עתירת המאשימה להثبت על הנאשם אף רכיב של פיצוי כספי.

.22. אשר על כן אני גוזר על הנאשם:

.א. 26 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי המעצר בהם נשא הנאשם עד כה מכוח המעצר עד תום ההליכים אשר הושת עליו, החל מיום 18.11.2021.

.ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים שיופעל במידה והנ帀ט יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירות רכוש או אלימות מסווג עוון או פשע.

.ג. הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם ב-ת"פ 62173-06-20, מיום 16.11.2020, אשר יופעל באופן מצטבר למאסר בן 26 חודשים, שהוטל על הנאשם בפסקה 19 לעיל.

.ד. כאמור, בפסקה לעיל, סבורני, כי אין להثبت על הנאשם פיצוי כספי, וכן אני מורה.

המזכירות שלח עותק מגזר-הדין לשב"ס

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, במעמד הנאשם וב"כ עוה"ד א. ספייה קנדלפת וכן ב"כ המאשימה עוה"ד ל. שריבר.